

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VII

číslo 3

březen 2002

Kříž byl vztyčen jako podivuhodný žebřík, po kterém budou lidé vystupovat k nebi. Tento žebřík spojil nebe se zemí. Byl vztyčen na zemi a rozpřáhl svá ramena jako strom, aby všechno pozemské pozvedl.

Jakub ze Serughu

foto: Vojtěch Vlček

Z OBSAHU

Poutě v Jablonném
v Podještědí

STRANA 4

Mládež na faře
v Trmicích

STRANA 5

P. Pavel Tichý
v Rumburku

STRANA 8-9

Diecézní centra

STRANA 10-11

Nový biblický seriál
začíná

STRANA 16

Novinky z nakladatelství

Nové město

Myšlenky na každý den
TEREZIE Z LISIEUX

edice Myšlenky na každý den

Být jako křesťan „malým“ pro sv. Terezii znamená „vůbec nepozbývat odvalu kvůli svým chybám, protože děti často upadnou, ale jsou příliš malé, než aby si ublížily.“

Ježíš, vtělená Boží láska, je pro sv. Terezii bratr, přítel, který stojí po boku hledajícím. „Aby člověk našel skrytou věc, musí se sám skrýt. Musíme se podobat Ježíši, jehož tvář byla skrytá...“

Svědectví života sv. Terezie, jež vyrostlo z mnoha trápení, zklamání a bolesti, se nyní předkládá čtenářům ve formě krátkých úvah. Nabízí se jako průvodce – den po dni – na cestě našim časem...

Z italského originálu přeložili Jana Pištorová a Anděla Janoušková. Brož. s ilustračními fotografiemi, 145 stran, cena 165 Kč

Christoph kard. Schönborn
MILOVAT CÍRKEV

Duchovní cvičení pro Svatého otce Jana Pavla II.

Vídeňský arcibiskup kardinál Schönborn se tématem církve zabýval v postní době 1996, když konal duchovní cvičení pro papeže a členy římské kurie. Své přednášky uvádí otázkou, kterou položili Ježíšovi jeho první učedníci: „Mistře, kde bydlíš?“ A dostávají odpověď: „Pojďte a uvidíte!“ Cítíme, že je to i naše otázka, že nás uvádí na cestu, po které se ti dva vydali spolu se svým Mistrem, aby našli útulek, kde by jej poznali – totiž opravdový život, a tím i sebe.

Z německého originálu přeložil Josef Hermach
Vázaná s přebalem, 180 stran, cena 169 Kč

Objednávejte na adrese:

nakladatelství Nové město - Praha, Londýnská 44,
120 00 Praha 2, tel./fax.: 02/22 52 14 42, tel. 22 51 40 30
e-mail: redakce@novemesto.cz; www.novemesto.cz

Březen v arcibiskupském semináři

Měsíc březen se letos kryje s pokračováním postní doby, která vyvrcholí velikonočními událostmi.

Při studiu teologie se nás nyní itelně dotýkají události na pražské teologické fakultě. Společně s ostatními lidmi dobré vůle vyprošujeme všem, kdo upřímně usilují o její obnovu a záchranu, Boží požehnání pro jejich dílo. Sami věcem nejvíce prospějeme otevřeností pro věci nové a usilovným studiem posvátných věd. I na všechny čtenáře se obracíme s prosbou o modlitbu na tento úmysl.

Půst prožíváme na prvním místě větším soustředěním na vnitřní obnovu a přípravu na samotný vrchol liturgického roku. K tomu jistě přispěla i rekollece – duchovní obnovu, která byla v březnu položena před pátou nedělí postní. V dnešním světě s tolika zdroji nejruznějších podnětů a impulsů jsou to cenné příležitosti k usebranosti a zniternění našeho vztahu k Bohu.

Ani v postní době nezůstáváme pouze za branami semináře. Skupina bohoslovců se podílela na vědecké studentské konferenci pořádané v Českých Budějovicích tamní teologickou fakultou. Jiní pokračovali v již tradičním působení ve věznicí ve Vlnařicích, kde se snaží o realizaci evangelia sdílením se s lidmi složitých osudů, kteří se ocitli na okraji společnosti. Každoročně zvou hradečtí bohoslovci na pouť na známé mariánské poutní místo Rokole u Nového Města nad Metují. Místo tradičního adventního termínu se letos pouť za povolání konala v neděli 17.3. a jeden z bohoslovců zde přijal z rukou otce biskupa Dominika Duky službu akolytátu.

Před Květnou nedělí se rozjíždíme do svých farností a následující Svatý týden prožíváme v domovských farnostech. V rámci tohoto týdne se bohoslovci setkávají s knězi a biskupy českých diecézí při slavení *missae Chrismatis* a v následujících dnech se podílejí na katedrální liturgii či slouží v jednotlivých farnostech. Jsou to vždy dny náročné služby, ale plné radostného vzrušení při slavení ústředních tajemství naší víry. Připomínají nám podstatné skutečnosti, které občas překryje závoj každodennosti a banality. samotné jádro služby, na kterou se v semináři připravujeme. A život proměňující návrat ke zdroji naší radosti a naděje je tím, co vyprošujeme církvi a celému světu.

Tomáš Petráček, bohoslovec 2.ročníku za HK diecézi

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)
farnost.jbc@pvtnet.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek
Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Jan Macek. Copyright
© 2002 Jan Macek a Corel Corp. Jazyková úprava tohoto čísla:
Dr. Věnceslava Fišerová. Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12,
Jablonec nad Nisou. Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce
si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001: 125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Ročník VII., číslo 3. Náklad: 1480 výtisků.

Datum vydání: 24. 3. 2002. Uzávěrka příštího čísla: 10. 4. 2002

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4
prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v dubnu

Narozeniny

- 1. 4. Luděk Téra, trvalý jáhen – 53 let
- 5. 4. Marian Plonka – 35 let
- 12. 4. Zdeněk Maryška – 70 let
- 20. 4. Josef Matura – 79 let
- 29. 4. Jaroslav Pekárek, trvalý jáhen – 46 let
- 29. 4. Jan Štrumfa – 80 let

Výročí svěcení

- 8. 4. Jan Bečvář – 52 let
- 8. 4. Jaroslav Čuřík, SDB – 52 let
- 8. 4. Eduard Hrbátý, SDB – 52 let
- 8. 4. Karel Qualizza – 52 let
- 8. 4. Klement Ruisl – 52 let
- 8. 4. Vladimír Sluka – 52 let
- 23. 4. Mons. Josef Koukl – 52 let
- 24. 4. Jan Pobuda – 3 roky
- 29. 4. Stanislav Bochenek – 29 let

Slovo šéfredaktora

Vážení čtenáři,

máme před sebou největší křesťanské svátky roku 2002. O Velikonocích se jistě snažíte myslet na Boha a na svoji duši více než v obyčejných týdnech. Jistě si také chcete v těchto svátečních dnech odpočinout a přečíst něco pěkného a lehkého. Sáhli jste po našem diecézním časopisu a udělali jste dobře – pěkné čtení se jen hrne. Především chci upozornit na poslední stranu. Možná si ještě pamatujete, že v prvních letech našeho časopisu byla tato plocha rezervována pro dlouhý naučný seriál o vyznání víry od P. Antonína Audy ze Mšena u Mělníka. Nyní na tuto Bohu-libou tradici navazujeme dalším naučným seriálem, tentokrát biblickým, který pro vás připravuje P. Jirí Voleský z Trmic u Ústí nad Labem. O jeho kněžských aktivitách si můžete také udělat představu z článku na straně páté.

Dále chci upozornit, abyste si ke čtení tohoto čísla nezapomněli vzít svoje diáře a poznamenat si do nich bohatou nabídku akcí z center naší diecéze a především upozorňuji na nabídku poutí v Jablonném v Podještědí, kde se letos bude slavit mohutně, vždyť oslavíme 750 let od smrti sv. Zdislavy.

Rozhovor s P. Tichým, nabídky knih, zprávy a reflexe z diecéze, to je současná podoba našeho časopisu a já vám přeji nejen tradiční požehnané Velikonoce, ale i hodně radosti z našeho společného díla.

P. Podzimek, šéfredaktor

Jaké budou Velikonoce u nás v rodině?

Tak jak uplynul jeden za druhým dny postní předvelikonoční přípravy, myslím stále častěji na to, jak asi prožívají mé známé věřící rodiny tuto dobu, jak asi chtějí prožít Velký týden s Pánem. Mohla bych k tomu říct pár slov? Moc mi na tom totiž záleží.

Vánoce se snaží naše křesťanské rodiny prožívat dobře, snaží se probudit v dětech tu velikou radost, jakou máme jako křesťané z narozenin Božího syna, který přišel na svět kvůli nám. Tu radost potom připomenou i dárky pod stromečkem, děti se snaží udělat něčím radost i těm, kdo to v jejich okolí potřebují, učí se nejen dostávat, ale taky dávat...

Jak to je ale o Velikonocích? Byla bych moc ráda, kdybyste si, vy rodiče, vyhradili co nejvíce volného času pro Svatý týden. Abyste si před každým důležitým dnem našli chvíli a popovídali s dětmi o tom, co budou prožívat.

Květná neděle

Spolu s dětmi z Jeruzaléma přivítáme Krista při jeho vjezdu na oslátku. Děti snadno pochopí svěcení kočiček a rády si zazpívají HOSANA – existuje v různých podobách. Zeptejme se děti, co by asi řekly Ježíši, kdyby ho vítaly jako ti kluci v Jeruzalémě? Starší děti mohou prožívat pašije.

Zelený čtvrtek

Zelený čtvrtek je den plný velkých skutečností, pravd i tajemství. Všechny děti by měly zažít to, že večere na rozloučenou s apoštoly byla vlastně první mše, první proměnění chleba v Kristovo tělo a vína v jeho krev.

Děti také dobře chápou a některé z nich mají už zkušenost, že si při loučení lidé dávají něco na památku – fotografii, medailonek s podobiznou, nějaký suvenýr... Boží suvenýr je opravdu zvláštní: Bůh nám dal *sám sebe*.

Přečteme si s dětmi, co bylo ještě ve večeradle. Ti starší z toho mohou vyvodit, co chtěl Kristus mytím nohou jasně vyjádřit. A jeho chvíle v Getsemanské zahradě osloví zřejmě víc ty starší, aby se učily, co to znamená plnit Boží vůli. Dokážeme jim to přiblížit?

Velký pátek

Obyčejně vídám, že rodiny chodívají na bohoslužbu společně až na Bílou sobotu. Navykejme posupně své

děti, že je třeba prožít s Kristem **všechny** dny svatého týdne – jen pro ty nejmenší by to bylo únavné. Připravme děti na to, že pátek je dnem velkého utrpení Ježíšova.

Hluboce působí na děti, když i jejich velký táta a maminka projeví svou úctu ke kříži při obřadech. Některé děti pak přicházejí k Božímu hrobu s kytičkou v ruce... Využijme těchto vzácných chvílí k tomu, aby si děti uvědomily Kristovo utrpení i jeho velikou lásku. (Uklidit můžeme už týden předtím.)

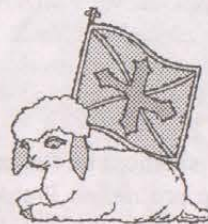
Obvyklé křížové cesty dokážou prožít zřejmě jen starší děti. Nedopusťme, aby se děti při křížové cestě pro dospělé nudily nebo jim to nic neříkalo. To raději s dětmi prožijme krátkou křížovou cestu doma.

Bílá sobota

Obřady Bílé soboty jsou tak bohaté a tak hluboké svou náplní, že každý rok budeme mít zase o čem mluvit, co dětem předem říct, aby všechno správně pochopily. Svěcení ohně a velikonoční svíce děti obvykle prožívají do hloubky. Starší děti by měly obřady sledovat s misálkem v ruce. Nezapomeneme si s dětmi popovídat i o křtu, můžeme si s nimi prohlédnout jejich křestní roušku a svíce.

Moc bych se přimlouvala za to, abyste hlavně s dětmi prožili **velikonoční radost**. O Vánocích se nám to daří dobře, zaměřme tedy i o Velikonocích svou pozornost na to, aby děti – po předvelikonoční svátosti smíření a po prožití obřadů Svatého týdne – mohly zažít tu velkou velikonoční radost. Existuje už tolik krásných písniček pro děti i velké, že jich jistě všichni využijete jak doma, tak i v různých společenstvích. A tu velikou velikonoční radost všem vám v rodinách naší diecéze moc a moc přeji. Po dobrém prožití Svatého týdne ať vás tato radost vrchovatě naplní.

Anežka Zdislava, Česká Lípa
zkráceno

Vážení čtenáři, většina z vás již pravděpodobně ví, že letos oslavíme zvláště mohutně patronku naší diecéze svatou Zdislavu, jelikož slavíme 750 let od její smrti v roce 1252. Proto první naše oznámení patří tomuto tématu.

Poutní slavnosti v Jablonném v Podještědí

Středa 1. května – zahájení poutní sezóny

Mše svatá v 9.30 hod. – celebruje biskup mons. Josef Koukl, koncelebruje biskup mons. Dominik Duka OP a Alvarez Kodeda OP, provinciál dominikánského řádu. Po ranní bohoslužbě půjde historický průvod ke studánce sv. Zdislavy, kde se bude konat požehnání pramene. Dále bude den pokračovat v blízkosti Lemberka zahradní slavností na zámecké zahradě Bredovského zámku. Současně bude probíhat historický jarmark na nádvoří hradu Lemberk.

Sobota 11. května – slavnost ke Dni matek

Pouť pořádá Centrum pro rodinu Praha. Mši svatou v 11 hodin celebruje biskup Mons. Jaroslav Škarvada

Neděle 19. května – slavnost Seslání Ducha svatého

Mše svatá v 18 hodin v kapli na hradě Lemberku – celebruje Mons. Karel Šimandl – generální Sekretář ČBK

Pátek 24. května

Odpoledne oficiální zahájení hlavní pouti (informace upřesníme v příštích číslech). Mše svatá v 18 hodin v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy

Sobota 25. května – hlavní pouť

Mše svatá v 6.00 u oltáře sv. Zdislavy – otec Bernard a Angelik

Mše svatá v 8.00 – provinciál dominikánského řádu Alvaréz Kodeda OP

Mše svatá v 9.30 – celebruje biskup Mons. Dominik Duka OP

Mše svatá v 11.00 – Christoph kardinál Schönborn, rodák z litoměřické diecéze (arcibiskup Vídňe)

Mše svatá ve 14.00

Z hostů bude přítomen Henryk kardinál Gulbinowicz – arcibiskup metropolita Wroclawský, Erwin Josef Ender – apoštolský nuncius v České republice, arcibiskup Ján Sokol a další biskupové z Čech a zahraničí.

Po poslední mši svaté bude přibližně po 15.00 hod. vystoupení Radovana Lukavského s pásmem o sv. Zdislavě

Neděle 26. května – Nejsvětější Trojice

Bohoslužby pravidelné:

Mše svatá v 9.30

Mše svatá v 11.00 (přenášena rádiem Proglas

Odpoledne v televizi na ČT I. Křesťanský magazín „Doteky víry“ věnovaný tématu svaté Zdislavy.

Neděle 2. června

Pouť pro děti a mládež. Mši svatou v 9.30 celebruje P. Miroslav Šimáček, biskupský vikář pro pastorační.

Doprovodný program: Putování za pohádkou – program pro děti v okolí hradu Lemberk s pohádkovými bytostmi...

Sobota 8. června

Pouť České katolické Charity

Mše svatá v 11.00 – celebruje P. Miroslav Fiala

Sobota 29. června

Pouť za obnovu rodin. Mši svatou v 11 hodin celebruje biskup mons. Dominik Duka OP

Neděle 30. června

Pouť k Perle české šlechty za účasti aristokratických rodů, ČR Rakouska a Německa. Mši svatou v 11 hodin celebruje biskup mons. František Lobkowicz

Neděle 4. srpna

Pouť sudetských Němců. Mše svatá v 11.00

Neděle 11. srpna

Svatovavřínecká pouť

Sobota 31. srpna

Pouť ministrantů na začátek školního roku

Neděle 1. září

Pouť pedagogických pracovníků

Neděle 29. září

Pouť lékařů a zdravotnického personálu

Termíny poutí budou průběžně upřesňovány a doplňovány v dalších číslech.

Jaké to bylo v Mostě?

Diecézní pastorační středisko a farnost Most uspořádaly první setkání varhaníků litoměřické diecéze.

Setkání se konalo 16. února 2002 v Mostě a zúčastnilo se jej 25 varhaníků z různých částí diecéze. Myšlenka svolat toto setkání vznikla loni při návštěvě P. Miroslava Šimáčka v mostecké farnosti v den svátku svatého Václava, patrona zdejšího kostela. Bylo dohodnuto, že P. Šimáček setkání svolá a bude je moderovat a že mostecká farnost zajistí program setkání včetně materiálního zabezpečení. Setkání proběhlo v dobré pohodě a snad nikdo z účastníků nelitoval, že na ně obětoval sobotní volno.

Již od 9.00 hod. se počali scházet první hosté (a někteří faru a kostel jen těžko hledali, protože podmínkou povolení stavby kostela v předlistopadovém údobí bylo to, že bud situován stranou v nenápadném místě a nebude mít věž). V 10 hodin bylo setkání oficiálně zahájeno. Všichni se vzájemně představili a každý pověděl něco o sobě a své práci ve farnosti. Potom se ujal slova milý host pan Bohuslav Korejs, týnský varhaník a profesor Týnské školy a také člen redakční rady časopisu Varhaník. V neformálně proslovené přednášce probral průběh liturgického roku z hlediska práce varhaníka. Po přednášce byla volná diskuse, při níž pan Korejs ochotně odpovídal na dotazy. K dobré pohodě přispěl také výborný oběd, který připravily paní Smetanová, Skalková a Lainová.

O půl třetí odpoledne začal krátký koncert duchovní hudby s postní tematikou. Zpíval chrámový sbor Cantores sancti Venceslai, řízený paní Markétou Gabrielovou. Na varhany hrála Jana Drobná. Koncert přinesl účastníkům setkání pěkný

hudební zážitek a uklidnění ducha přede mší svatou, která na koncert navázala. Při mši svaté zpíval sbor mešní proprium 1. neděle postní. Účastníci setkání se připojili ke zpěvu ordinária Petr Ebena. Mši svatou bylo toto první setkání varhaníků ukončeno. Další setkání se plánuje na 9. listopad 2002.

Cílem setkání varhaníků je umožnit navázání vzájemných přátelských kontaktů, postupně zvyšovat odbornou úroveň varhaníků jak po stránce liturgické, tak po stránce hudební, seznámit se s odbornou literaturou a notovými materiály a časem snad plánovat společný zpěv chrámových sborů při slavnostních příležitostech apod. Účastníkům setkání byl představen a doporučen časopis Varhaník, vydávaný Karmelitánským nakladatelstvím, dále velmi užitečná kniha Karla Cikrleho a Jiřího Sehnala „Příručka pro varhaníky“. Účastníci také dostali nabídkový seznam varhaníků a sborové literatury brněnského nakladatelství FORNIX a jako součást programu odpoledního koncertu mottetino Tak Bůh miloval svět. Také byli seznámeni s konáním 5. ročníku festivalu TIBI LAUS v Mostě 15. června 2002.

Vzdálenějším cílem těchto setkání je dosáhnout stavu, aby v každé farnosti působil hudebně i liturgicky zdatný varhaník, který by byl respektován farností i jejím duchovním správcem a jehož činnost by přispívala k důstojné oslavě Boha liturgií i k radostné pohodě shromážděné farní obce.

Jiří Bríza

Starší návštěvníci trmického kostela si ještě pamatují na dobu, kdy zde působil královéhradecký biskup otec Karel Otčenášek. Tehdy bylo na trmické faře docela živo, probíhala zde řada různých setkání a aktivit.

Mládež na trmické faře

Když byl otec biskup povolán do své královéhradecké diecéze, vystřídal se v Trmicích několik duchovních správců. Farnost byla spravována dominikány z kláštera v Ústí nad Labem a na trmické faře se přestalo bydlet. Život na faře pokračoval jako dříve dál, ale na faře trvale neobydlené to bylo poněkud obtížnější. Nadále pokračovaly například pravidelné páteční schůzky mládeže na faře po mši svaté. Aby málo využívaná fara přinášela aspoň nějaký užitek, byla její podstatná část pronajata zahraniční firmě a schůzky mládeže, vyučování náboženství a další aktivity pokračovaly v místnosti sousedící s kaplí. Situaci poněkud komplikovaly problémy s vytápěním neobydleného objektu a také každoroční výměna duchovního správce. Proti žádnému z nich nic nemám, ale přece jen každý z nich měl trochu odlišné představy, takže se těžko dalo něco plánovat na delší dobu.

Netrvalo dlouho a zahraniční firma, která měla část fary pronajatou, zmizela a nezaplatila nejen nájem za faru, ale ani mzdu svým zaměstnancům, které zde zanechala. Dalo dost práce dát faru zase do pořádku.

Pak došlo k tomu, že trmickou farnost již neměl na starosti jeden kněz, ale v Trmicích i v okolních farnostech se po dnech střídalo několik duchovních z Ústí nad Labem. Za takových podmínek bylo těžké při pravidelných schůzkách mládeže dodržovat nějaký soustavnější program, neboť se zhoršily podmínky pro nějaké systematické duchovní vedení. K tomu pokračovaly problémy s vytápěním. Tradice z dob otce biskupa Karla nebyla nevyčerpatelná a schůzky začaly řídnout, napřed v zimním období.

Situace se změnila, když byla trmická fara opět obydlena a přišel otec Jiří Voleský. Fara přestala být opuštěným chátrajícím objektem a stala se opět domovem. Netrvalo dlouho a rozběhla se řada aktivit, jejichž jednou z hlavních předností je, že jsou pravidelné. Byly obnoveny i pravidelné páteční schůzky mládeže, v některých pátcích jsou kromě toho i další schůzky. Mládež je věkově značně různorodá – patří do ní jak ti, kteří byli mládeží již

za otce biskupa, tak i mladší, kteří měli před 12 lety ještě úplně jiné starosti.

Obsah schůzek mládeže za účasti otce Voleského je různorodý a docela zajímavý. Někdy se hrají různé zajímavé hry, nechybí duchovní program nebo povídání o otázkách víry v souvislosti s aktuální situací. Přestávky jsou vyplňovány písničkami, otec Voleský krásně hraje nejen na kytaru, ale i na housle.

Není rozhodující, kolik lidí na ty schůzky chodí – někdy víc, někdy méně, podle toho, kdo zrovna může. Podstatné je, že se konají pravidelně, že kdokoli může přijít, nestává se, že by schůzka byla zrušena s odůvodněním, že je nás dneska málo. Věřím, že život na faře včetně schůzek mládeže se bude nadále rozvíjet.

Pavel Jůza

Zdravíme Vás z Jizerek

S interdiecézním centrem mládeže Křižovatka v Příchovicích to vypadá takto:

Do našeho centra jezdí mladá celoročně. Nejvíce vytiženo bývá období prázdnin (i jarních). Necítíme se také jako pouhé ubytovací zařízení, spíš se snažíme přijímat ty, kdo chtějí přijet a žít zde společně druhými. Čili přijet sem může kdokoli, kdo je ochotný zapojit se do života společen-

ství, které se zde spontánně vytváří, a podle možnosti do něho přispět svým talentem, prací, modlitbou atd.

Co se týče praktické stránky setkávání, je třeba vzít si spacák (spí se na molitanech v podkroví, kluci mají půdu trochu chladnější). Jídlo není třeba vozit (vaříme společně). Přejeme si, aby se pokud možno všichni sešli ráno po snídani na slovo na den (věta z Písma s krátkou aktualizací pro konkrétní život přes den) a pak na večerní program. Navečer je každý den možnost účastnit se mše svaté. Přes den děláme nabídky různých činností ve skupinách

a je samozřejmě čas pro zimní radovánky, jsou-li příznivé podmínky.

Finanční příspěvek je dobrovolný dle možnosti a svědomí každého.

Poslední věc: je dobré počítat s tím, že zde bývá dost mladých. Věková hranice je velmi variabilní (15–25 let, někdy ale také i nějaké menší děti nebo zas „více“ dospělí). Dá se počítat s tím, že nás tady může být 40, ale i 140.

Jestli tedy budete chtít, přijďte. Budeme se na vás těšit.

P. Vláďa Novák

Účast na večerním programu je „povinná“, to ale neznamená, že při něm není zábava – naopak

Jak jsme plesali

V řece Labi ještě neuplynulo tolik vody, abychom stačili zapomenout na druhý ústecký farní ples, pro který se také podařilo vybrat vhodný termín vyhovující všem připomínkám z různých stran. Místem plesání byl vybrán interhotel Bohemia, který v nás díky vzhledu svého interiéru mohl vyvolávat vzpomínky na dobu nedávno minulou, což našťastí nijak neodrazovalo účastníky od veselé a družné zábavy. Na programu byly dvě soutěže, pěkné předtančení malé Radky Martinovské a samozřejmě tombola s výherními lístky, které byly k překvapení organizátorů rozprodány během několika okamžiků. Hudbou nám ples zpříjemnila skupina Ayetto z Litoměřic, známá zvláště mladším z diecézních plesů mládeže v Terezíně. Podle zjištěných informací by se měl diecézní ples opět uspořádat v velikonocní době v Terezíně, a jsme na něj samozřejmě všichni zvaní. Potěšitelná byla také účast bratří a sester z jiných míst našeho kraje – například z Teplic, Mostu, Chomutova a Litoměřic.

Židé o pesachu nebo na rozloučenou místo našeho nashledanou říkají: „Příští rok v Jeruzalémě!“, takže já bych to s dovolením trochu poopravil a zvolal bych: „Příští rok na ples!“

Petr Hlaváček

A jak viděli ples naši duchovní správci:

Prostor malý, ale útulný. Muzika hlučná, ale skoro profesionální (chyběla mi klasika – valčík, polka...). Lidí příliš mnoho, ale milých.

P. Jiří Voleský

Ale asi se skutečně dobře bavil a nedával pozor, neboť:

Valčík jsem využil, ale byl hodně rychlý. Vzpomněl jsem si na písničku „Babiččin valčík“.

P. Pavel Jančík

Unavené duše III.

Sestra Terezie, představená řeholního institutu sester IBMV (lidově „Anglické panny“), která až do léta minulého roku působila v Horním Maxově v naší diecézi, zve srdečně na následující akci, kterou pořádá ve svém novém působišti v českobudějovické diecézi.

Ať už je to, jak chce, zase se rok s rokem sešel a my jsme o rok starší a zkušenější a (snad) i moudřejší. Proto zveme ve dnech 26.–28. dubna 2002 do Štěkne na dny malého osvěžení pro všechny unavené i znavené duše, na dny „duševní obnovy pro duchovní“ s názvem Unavené duše.

Díky laskavosti sester IBMV se letošní Dny budou konat ve Štěkni blízko Strakonice, v romantickém záměčku v krajině neméně romantické.

I tentokrát bychom Vám rádi nabídli možnost pobýt u nás na setkání společně s našim společným Pánem v radosti a vděčnosti za to, že se můžeme navzájem obdarovávat a odkrývat to, co v každém z nás on sám uložil jako ten poklad skrytý v poli. Byli bychom moc rádi, kdybychom se z těch našich pokladů mohli radovat a přesvědčit se, že jsou opravdu každý jiný, každý neopakovatelný a nový.

Podrobné informace o dopravě, stravě a ubytování dodáme jako odpověď na vaši přihlášku na letošní Unavené duše III:

Prosíme, abyste sdělili počet zájemců, odkud pojedete a kdo že vlastně jste.

Přihlásit se můžete buď písemně, telefonicky či e-mailově nejpozději do 30.3.2002

Adresa:

Kateřina Kokešová
Široká 22 Praha 1 11000
Tel: 02/22312779
e-mail: sekta@email.cz

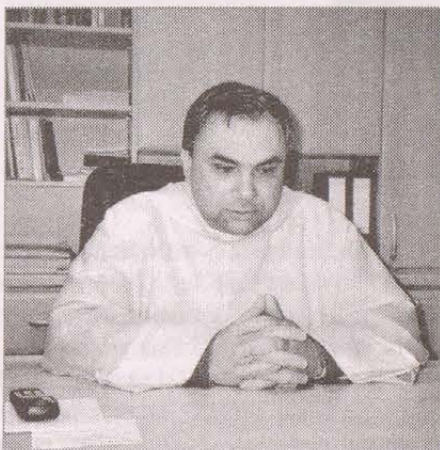
Za Společenství od sv. Tomáše se na vás moc těší

Katka, Miloš a Filip

Podrobněji k pouti rodin

V sobotu 11. května 2002 se uskuteční pout' rodin v Jablonném. Tématem pouti je poděkování za dar rodinného společenství. Poutní mši sv. bude celebrovat v 11 hodin mons. Jaroslav Škarvada. Odpoledne lze navštívit další místa spojená se životem sv. Zdislavy, např. hrad Lemberk nebo se zúčastnit doprovodného programu, který zajistí uje pražské Centrum pro rodinu. Můžete shlédnout mimo jiné hudebně dramatické pásmo „Popelka nazaretská“ podle básnické skladby Václava Renče v podání kapely „Franciscana“ či zábavný program pro děti „Možná přijde i kouzelník“. Pout' pořádá Arcidiecézní centrum pro rodinu Praha; nic zlého se však nestane, když se této poutě zúčastníme i my, domácí.

P. Bernard – rektor papežské baziliky v Jablonném

Pomoc malomocným

Opravujeme informaci z minulého čísla: Obvazy pro malomocné prosíme posílejte na adresu:

**Společnost sv. Vincence
Haštalské náměstí 3
110 00 Praha 1**

ZUŠ Jablonné v Podještědí ve spolupráci s dominikánským klášteřem a městem Jablonné v Podještědí pořádá v sobotu 11. května 2002 od 15 hodin v sále ZUŠ Jablonné v Podještědí

koncert

HRAJE CELÁ RODINA ANEB ZDISLAVSKÉ DOZVUKY

Pro koho je koncert určen?

V pořadu mohou vystoupit rodinná seskupení a jejich nejbližší příbuzní.

Délka vystoupení bude maximálně 10 minut. Repertoár je zcela libovolný a nechává se na úvaze každé rodiny. Vítána jsou hudební čísla blízcí se době života paní Zdislavy.

Všechna předem přihlášená rodinná družstva odměníme hodnotným dárkem a upomínkovým předmětem, připomínajícím výročí úmrtí paní Zdislavy. Zvláštní ocenění obdrží rovněž nejmladší holčička a nejmladší kluk, kteří vystoupí se svými blízkými.

V koncertním sále ZUŠ budou k dispozici: 2 naladěná křídla (zn. A. Foerster), el. varhany, běžný orffovský instrumentář, bicí nástroje, magnetofon – pro případné doplnění rodinného muzicírování nahrávkou.

Přihláška na tento koncert by měla obsahovat:

- ❖ Jméno každého účastníka s uvedením příbuzenského vztahu,
- ❖ datum narození (pro určení ceny nejmladšímu hráči, hráčce),
- ❖ adresu účastníků není třeba předem sdělovat.

Uzávěrka přihlášek je v pátek 3. května 2002 – po této uzávěrce nebude již z organizačních důvodů možné vyhovět dalším případným zájemcům.

Jednotlivá rodinná vystoupení si účinkující budou sami provázet úvodním slovem – ovšem hudební část jejich vystoupení by měla převažovat!

ADRESA pro přihlášení účastníků:

ZUŠ Jablonné v Podještědí
Máchova 473
471 25 Jablonné v Podještědí

Rumburská fara – otec Pavel Tichý a další

Otec Pavel Tichý – novokněz (vysvěcen v červnu 2001) – nám poskytl rozhovor, ve kterém chceme zároveň představit život salesiánské komunity, která působící v duchovním správe v Rumburku a okolí.

Moje první otázka bude směřovat k historii: Jak se salesiáni dostali do Rumburku a jak zde působíte?

Je nás zde na faře pět, ale do komunity patří ještě P. Josef Pavlas, který působí v Novém Boru, a proto s námi nebydlí. Do Rumburku se salesiáni dostali přes poutní místo Filipov, které je nedaleko – je to mariánské poutní místo a mariánská spiritualita je salesiánům vlastní. Asi nejlépe se k počátkům našeho působení v tomto místě dokáže vyjádřit P. Antonín, který je zde nejdéle...

Zeptal jsem se tedy otce Antonína Hladkého, který je dalším členem zdejší salesiánské komunity:

Nastoupil jsem do tohoto kraje v roce 1990, a to na faru do nedalekého Jiříkova, kde působil P. Maryška (dnes v Sobotce – viz rozhovor v loňském čísle 7). Jeho obětavostí byla opravena bazilika Panny Marie ve Filipově. V roce 1990 se začínalo s velkým porevolučním nadšením. Nastoupili jsme sem do duchovní správy dva, já spolu s P. Wernerem. V roce 1991 jsme uspořádali velkou mezinárodní pouť ve Filipově, na kterou přijel i pan kardinál Meisner. Počítalo se s tím, že tam bude středis-

ko mládeže a dva roky to tak skutečně bylo. Nadšení ale opadlo... V současné době je jen jedna velká akce v roce, a to lednová pouť na výročí zjevení Panny Marie.

V Rumburku v roce 1991 již působili další dva salesiánští kněží, P. Oldřich Macík a P. Jozef Kujan, ale bydleli mimo faru, protože se přestavovala. Nový provinciál si po dostavbě fary přál, aby se všichni členové soustředili do Rumburku a vytvořili zde jednu komunitu. Je to dnes opět nový nadějný začátek. S příchodem P. Pavla Tichého se zase začíná obnovovat i na čas opuštěná fara v Jiříkově, aby mohla sloužit.

Tak to byla vyčerpávající informace k historii a nyní se opět vracím k otci Pavlovi: Čtenáře jistě zajímá tvoje osoba – v diecézi zcela nová. Představ se, jaká byla vůbec tvoje cesta ke kněžství?

Byl jsem v mládí osloven příkladem dobrých kněží – salesiánů a – mě tento styl života naplňuje. Zpočátku jsem začal studovat v Litoměřicích, pak jsem odešel do ročního noviciátu, následovaly dva roky studií na Katolické teologické fakultě v Praze, potom jsem byl dva roky na praxi

(asistenci) v Rakousku a studium bylo dokončeno opět v Praze. Pak už byly vedeny mé kroky na sever, do „Rumbasu“, jak říkájí místní Rumburku.

Jak vnímáš tento kraj, do kterého jsi přišel? A na co se zde nejvíce v pastorační zaměřujete?

Jako salesiáni máme samozřejmě zaměření na práci s mládeží, ale situace v naší diecézi je dosti specifická, a tak děláme všeobecnou pastorační – pro celou farnost. Snažíme se dělat pastorační tak, že asi padesát procent sil investujeme do práce s lidmi a padesát procent jsou různé opravy budov a všechny věci okolo – úřady, papírová válka...

Určitě těch padesát procent, které věnujete lidem nejsou jen bohoslužby. Jak to máte rozdělené? Jaký zde máte společný režim jako komunita?

Ano, prožíváme zde společné dny, ne však nějaký režim. V komunitě je určitý řád, který tomuto společnému životu napomáhá. Takže, když to vezmu od Božího rána, vypadá to asi takto: v sedm hodin ráno jsou společné ranní modlitby, potom společná snídaně a pak se každý rozejdeme za svými úkoly. Sejdeme se těsně po poledni na společný oběd a večer jsme opět spolu při modlitbě večerních chval. Já nevím, co konkrétně zveřejňovat z naší činnosti. Ať za nás hovoří práce, není potřeba kolem toho rozvířovat vodu.

Ale přesto nyní trochu konkrétně: Jaký máte společný plán?

Trochu vás tedy pozvu do naší „kuchyně“. Před začátkem školního roku udeláme takový výjezd celé komunity na nějaké místo mimo naše pracovní prostředí (z Rumburku) a tam máme tři dny na to, abychom přemýšleli nad tím, co budeme v dalším roce dělat, kam napneme síly, jak si to rozdělíme – tvoříme tedy takový pastorační plán komunity. A tento plán se pak každý týden v neděli večer konkretizuje a koriguje s realitou, protože ta se během roku mění. Nechceme tedy jet jen podle nějakých plánů, ale snažíme se, aby naše práce odpovídala reálné situaci.

Na druhou stranu musím říct, že se snažíme veškerou práci podpořit modlitbou a neupadnout jen do horečné činnosti. Proto také pořádáme jednou za měsíc společ-

ný duchovní den naší komunity. Jmenuje se „cvičení šťastné smrti“ a má pracovní název „Akce studené nohy“.

Jaké soustavné činnosti děláte přes týden?

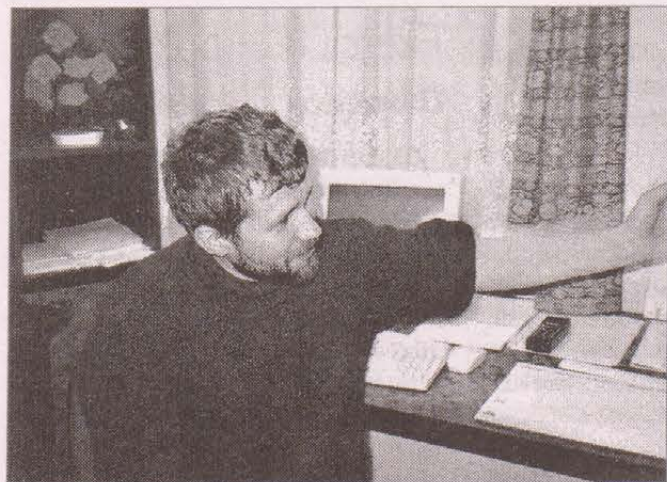
Kromě životně nezbytných soustavných činností, jako je dýchání, spaní a jezení, se soustavně snažíme pracovat, a to co nejvíce. To má velkou cenu. Ale teď vážně: mám za to, že je navýsost důležité věnovat energii do motivace a vedení lidí v dobrém díle. To se snažíme dělat vůči všem, s kterými jsme v kontaktu. Namátkou mě napadá například místní charita, kde se také jako komunita podílíme na její činnosti. Například vloni Charitou prošlo přes 5600 klientů. Denně tam přichází asi tak 25 rómských děček, ale někdy i 80.

Soustavnou prací je také vyučování náboženství a setkávání se studenty. Čtyřikrát za týden tady máme pro děcka otevřenou hernu. Když jdou ze školy, tak zde mají možnost zahrát si ping-pong. Je totiž důležité, jak tráví volný čas. Také se rozjíždějí pravidelné schůzky ministrantů... Vcelku však musím říct, že takové vypočítávání činností nemám moc v lásce.

A co prázdniny? O salesiánech je známe, že přes velké letní prázdniny pořádají různé tábory zvané „chaloupky“?

My jsme právě v té oblasti, kde chaloupky stojí, a tak ty naše prostory půjčujeme spolubratřím z vnitrozemí, kteří sem přijíždějí a organizují zde tábory. Máme pro to prostor na faře v Brtníkách, ve Sloupu nebo i tady. S naší mládeží pak jezdíme na hory, na kola a tak. Vloni jsme například byli společně s Němci v Tatrách.

Máme zde právě také jednoho místního gymnaziána – Standu Pavlu. Co ten

nám řekne na výše zmiňované setkávání studentů?

Ta setkání každý týden jsou pro nás dobrým oživením našeho školního stereotypu, kdy je jenom škola a učení. Setkávání jsou pro nás přiblížením se Pánu Bohu, je to takové naše „spolčo“...

A nyní opět otázka na otce Pavla: Jaký je zde počet například konverzí? Obracejí se tady vlivem vašeho působení lidé ke křesťanství?

Tak především chci říci, že Pán Bůh má pro každého svůj příběh, a tak nejsem nervózní z toho, že zde nejsou nějaké větší konverze. Mám takovou zkušenost, že zdejší lidé jsou skutečně dobří. Takže se k nim nesnažím přicházet z nějaké pozice „shora“.

Důležité pro nás je, abychom zde měli klid na dlouholetou práci, aby se nějakými zásahy z různých stran nepřekopávala koncepce každého půl roku. Tato koncepce se musí samozřejmě stále znovu podle nové situace prokonzultovat, ale už zásadně neměnit. A to i když lidé včetně mě budou odcházet a přicházet. I když zde pracuji rád, platí i pro mě: dnes jsem tady, zítra tam.)

Situace v diecézi je taková, že pokud si chtějí živé farnosti

zachovat svoji vitalitu, musejí jejich kněží předat spoustu své práce do rukou laiků. A to je velká výhoda této diecéze. Tam, kde laici nejsou, je život farností utopie.

Jsou zde již po deseti letech vašeho působení nějakí spolupracovníci z řad místních laiků?

Tady jsou moc dobří lidé, kteří nám organizačně pomáhají. Vcelku není problém udělat s nimi farní ples nebo dětský den.

Já osobně se věnuji rád takovým okrajovým záležitostem. Tak třeba jsme tady s místními chlapy založili „dýmkařský klub“. Taková poslední velká akce s nimi byla, když jsme našeho P. Václava, který je na vozíku, vytáhli na laně na nedalekou horu Jedlovou. Členové našeho „klubu“ vzali své manželky a ratolesti a se zapálenými dýmkami jsme se vydali v mlze na Jedlovou. Byla to dobrá akce, takový vtipný výlet, všem se moc líbil.

A na závěr nějaké osobní poselství?

Jen bych zopakoval poselství Panny Marie z Filipova. V něm je naše budoucnost – přijďte si to přečíst do Filipova. „Mein Kind von jetzt an Heilt's“. Mé dítě, od nynějška se uzdravíš. Kéž by toto uklidňující poselství platilo pro každého z nás i pro celou naši diecézi.

To je nakažlivě optimistická vize. Děkuji za ni a za rozhovor.

P. Michal Podzimek

Diecézní centrum pro mládež

Bližší informace: Diecézní centrum pro mládež, Dómské nám. 10, 412 01 Litoměřice; tel. 0416 – 73 44 23; 0603 – 452 001 (Daniela); e-mail: daniela.dcm@worldonline.cz

XXV. diecézní setkání mládeže

Litoměřice 22. – 23. března 2002

Motto: "Vy jste sůl země, světlo světa." (Mt 13,18)

Pátek: 20:30 zahájení; 21:00 Večer smíření (komunita Chemin Neuf)

Sobota: 9:00 zahájení – scénka; 9:15 otec biskup – úvodní slovo; 9:30 informace; 10:00 „Média v životě mladého člověka a jak vstupovat do médií“ (zajímavý host!!! – PŘEKVAPENÍ!!!); 10:40 přestávka; 11:00 kulatý stůl; 11:40 informace; 12:00 Anděl Páně; 12:30 oběd; 14:30 skupinky na různá témata (Muži jsou z Marsu a ženy z Venuše aneb můžeme si vůbec rozumět?, Dítě jako dar a regulace početí, Jak překonávat strach, "Byl jsem nemocný a navštívili jste mě..." – prohlídka Hospice, Písmo svaté v životě křesťana, Církev a společenství, Umění hovořit s druhým – o komunikaci, Romové mezi námi...) 15:45 netradiční křížová cesta městem; 17:00 mše svatá s pašijemi; 18:00 závěr setkání

Po celou dobu k dispozici kněží ke svátosti smíření a psycholog.

Možnost přespání z pátku na sobotu.

Sobotní oběd zajištěn.

XVII. světový den mládeže a III. národní setkání mládeže

Od 10. do 13. ledna se v kanadském Torontu konalo 2. přípravné fórum XVII. světového dne mládeže. Papež se s mladými lidmi seje od 23. do 28. července 2002 právě v tomto velkoměstě, kde žijí lidé nejrůznějších kultur, národností i náboženství.

Sekci pro mládež České biskupské konference (ČBK) zastupoval její ředitel P. Jan Balík. Setkal se také s naší krajanskou katolickou komunitou v Torontu a celebrol pro české krajany nedělní mši. Hladkému průběhu pouti, které se zúčastní asi 50 mladých lidí z České republiky, napomáhá i farář české farnosti v Torontu P. Libor Švorčík.

Finanční náročnost zámožské pouti byla motivem pro ČBK, aby vyhlásila III. celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Zde se od 13. do 18. srpna 2002 budou moci setkat mladí lidé z naší vlasti ve větším množství. Se světovým setkáním je bude pojít symbolický kříž mládeže, který bude z Toronta převezen do Žďáru nad Sázavou.

Informace o obou setkáních:

www.signalny.cz nebo na Diecézním centru pro mládež v Litoměřicích.

Oblastní setkání mládeže

v rámci diecézního setkání animátorů 5. – 7. dubna (místo lze zjistit na DCM) Téma: „Modlit se znamená dát trochu svého času Kristu“ (Jan Pavel II.)

Celostátní fórum mládeže

18.–21. dubna 2002 se bude ve Žďáru nad Sázavou konat II. celostátní fórum mládeže.

Jedná se o diskusní setkání zástupců mladých věřících lidí z různých diecézí, farností, hnutí, řeholí a občanských sdružení spolu s biskupy.

Těžištěm fóra jsou rozhovory mladých lidí ve skupinách na vybraná témata, která se úzce dotýkají církve, společnosti a mladých lidí a osobní rozhovory s biskupy. Za naší diecézi se fóra účastní 4 delegáti: Václav Novák z Mladé Boleslavi, Monika Kipeřová z Bělé pod Bezdězem, Petra Křivánková z České Lípy a Matouš Kirschner z Václavice u Chrástavy.

Daniela Nešporová

Katechetické centrum

Nabídka video a audiokazet

Na KS jsou katechetům a kněžím k dispozici seznamy video a audio kazet, knih a diazitivů, které si je možné na KS vypůjčit. O tyto seznamy si také v případě zájmu můžete požádat a budou vám zaslány (je možné je poslat i e-mailem).

Rádi přivítáme vaše návrhy, připomínky, postřehy, které mohou být zdrojem inspirace pro práci střediska. Podobně vítáme i vaše příspěvky do Věstníku.

Katechetické pomůcky

■ Dr. Ludvík Dřimal Th.D., Katecheze Církve jako služba Božímu slovu (Vydala MCM, Olomouc 2001) – jedná se o úvod do studia katechety na základě Všeobecného direktoria pro katechezi. Pro všechny katechety s platnou kanonickou misí je na KS připraven jeden výtisk tohoto titulu zdarma.

■ Jozef Šelinga, Rozsévač vyšel rozsevat (Vydalo ADKC, Olomouc 2001) – jedná se o katecheze k textům Nového zákona metodou práce s obrazy. Cena: 91 Kč.

■ Věnceslava Fišerová, Mladí jdou s Kristem (Vydalo nakl. Trinitas, Svitavy 2002) – jde o malý soubor křížových cest pro děti a mládež. Cena: 49 Kč.

■ Katechetický sešit č. 7 : Modlitby ve znakové řeči neslyšících.

■ Vydalo DKS Č. Budějovice. Cena: 20 Kč.

■ Katechetický sešit č. 8: PhDr. Ludmila Muchová, Tajemství chleba.

■ Vydalo DKS Č. Budějovice. Cena: 20 Kč.

■ Omalovánky: Desatero – podle učebnice náboženství pro 3. třídu. Autorkou je Iva Fukalová, vydalo Kartuziánské nakl., Brno 2001. Cena: 12 Kč.

Exercicie – pozvánka

Litoměřice, P. Kubíček

Diecézní pastorační centrum pořádá exercicie pro muže a ženy bez omezení věku v Litoměřicích na Dómském nám. č. 3 v termínu 12.–17. 5. 2002. Exercicie povede P. MUDr. Ladislav Kubíček. Duchovní cvičení začínají v neděli večer a končí v pátek ráno. Přibližná cena 500 Kč. Vezměte si, prosím, Písmo svaté.

Přihlášky a informace: DPS, Dómské nám. 10, 412 88 Litoměřice

E-mail: pastoracni.ltm@quick.cz

Diecézní pastorační centrum Litoměřice

Změna termínu

dvoudenního setkání pastoračních asistentů, katechetů a aktivních členů farních pastoračních rad

Vzhledem ke konání parlamentních voleb ve dnech 14.–15. 6. 2002 se toto setkání uskuteční o týden později: ve dnech 22.–23. 6. 2002 v Hejnicích. (Možnost příjezdu bude už v pátek 21. 6. 2002 večer.)

Srdečně všechny zveme a těšíme se na setkání na tomto významném mariánském poutním místě. Smyslem setkání bude prožít dny modlitby, odpočinku a vzájemné výměny darů, při kterém nás nebude tlačit čas.

Prosíme o zaslání přihlášek na DPC, Dómské nám. 10, 412 88 Litoměřice nebo E-mail: pastoracni.ltm@quick.cz

Díky pochopení P. Dr. Ing. Miloše Rabana, ředitele Mezinárodního centra duchovní obnovy v Hejnicích je cena 300 Kč.

Centrum pro rodinu Liberec

Víkend pro ženy Jiřetín pod Jedlovou,

klášter Kongregace Dcer Božské Lásky
Klášteří 254; tel.: 0413/379 350

Kdy: 26.–28. dubna 2002

Začátek: pátek 19 hodin večer

Ukončení: neděle 12 hodin obědem

Výborná strava, krásné ubytování a vše pro příjemně strávený víkend zajištěno.

Nezapomeňte si vzít: pohodlné oblečení, přezutí, psací potřeby, Bibli a dobrou náladu
Účastnický poplatek: celkem 500 Kč na osobu a víkend

Mimo účastnický poplatek počítejte také s potřebou zakoupení hedvábí, na které budete malovat. Hedvábí (šátek, obrázek, šála) bude k dispozici na místě. Cena se pohybuje od 30 do 150 Kč podle velikosti. Platba na místě.

Přihlášky: Přihlásit se můžete poštou, telefonicky nebo mailem, s ohledem na ome-

zenou kapacitu co nejdříve na adrese: Iva Růžičková, 417 42 Krupka, Dukelských hrdinů 282;

telefon: 0417-852315; mobil: 0606501897

e-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz

Pořádá: YMCA Manželská setkání ve spolupráci s Centrem pro rodinu

Program:

- ❖ Krátké přednášky
- ❖ Práce ve skupinkách
- ❖ Rozhovory, ticho, zpívání i cvičení
- ❖ Modlitba, mše svatá, svátost smíření
- ❖ Malování na hedvábí

Pátek: společné setkání a seznámení, modlitba

Sobota: MUDr. Pavel Kozlík:

Výchova dospívajících dětí,

Gita Vyleťalová:

Můj duchovní život – modlitba

Malování na hedvábí

Neděle: Gita Vyleťalová:

Krise manželství a ničitelé lásky

Víkend pro muže

Rybniště 26.-28. dubna 2002

V každém z nás je skrytý kus Bojovníka, Mudrce, Milovníka či Krále

Čím se projevují tyto odvěké archetypy mužského jednání a kdy nebo čím jsou přínosem nebo překážkou pro nás samotné, naše jednání i naše vztahy k lidem kolem nás? Jakou přeměnou prochází většina mužů ve svém životě od chlapectví až ke stáří? Co udělat a čeho se vyvarovat, abychom se nestali „starými blázny“?

O těchto i některých dalších myšlenkách a chlapečských otázkách si budeme společně povídat, naslouchat a k tomu prožívat společenství mužů, kteří jsou ještě na cestě přeměny. Chceš vědět, jak se dívá na fotografování a svět kolem nás profesionální fotograf, který vyhrál mezinárodní soutěž o plakát roku 2000. Nebude chybět ani modlitba, zpěv, cvičení a vyzkoušíme si ve volných chvílích bubnování, práskání bičem a třeba i jiné staré mužské dovednosti – ... můžeš také přiložit polínko do společného ohně.

Je to skvělá příležitost na chvíli se zastavit, ztišit, odpočinout, povzbudit se i lépe porozumět sám sobě a svému mužství, abychom se pak s novým odhodláním vrátili do svých domovů, práce, farností a snažili se naplnit své poslání být mužem – manželem, otcem, křesťanem...

Přijed' a připoj se!

Rybniště, školící a rekreační středisko Církve bratrské
407 51 Rybniště č.1, tel.: 0413 / 381 128.

Kdy: 26.–28. dubna 2002, přihlášky do 15. 4. 2002

Lektor: Miloš Vyleťal

Témata: Být mužem – co to pro mne znamená, povolání k mužství, čtyři archetypy muže, moje silné a slabé stránky, zrání muže, jak naplnit své poslání...

Na adresu: František Růžička, 417 42 Krupka, Dukelských hrdinů 282; tel.: 0417-852315; mobil: 0602-282520;

e-mail: FRANTISEK.RUZICKA@MUKRUPKA.CZ

Pořádá: YMCA Manželská setkání s Centrem pro rodinu

Příjezd: v pátek mezi 17:00-18:30 (večeře)

Ukončení: v neděli obědem kolem 13:00

Strava: je zajištěna celodenní, v dostatečném množství.

Ubytování: ve 2–6lůžkových pokojích. Postele včetně lůžkovin. K dispozici je koupelna se sprchou.

Nádherné okolí, rybník, příroda ... Nezapomeň na plavky!!!

Cena: 500 Kč za víkend (v odůvodněných případech je možné požádat o slevu). Platba přímo na místě.

Ostatní: pokud hraješ na kytaru nebo jiný přenosný hudební nástroj, vezmi si ho s sebou. Budeme mít příležitost si spolu zazpívat. Pokud máš chuť vzít si buben jako na setkání s františkánem Richardem Rohrem – neváhej a vezmi ho sebou. Vezmi si pohodlné oblečení a přezutí aby jsi se cítil příjemně. A také oblečení a obutí na vycházku v okolí.

Nezapomeň: vzít si Bibli, psací potřeby a dobrou náladu...

III. mezinárodní konference o rodinné politice

Možná, že si řeknete, k čemu takováto konference je a proč se tito odborníci vůbec scházejí?

Mladí lidé dnes často žijí ve volném partnerském vztahu a manželství a rodinu považují za cosi formálního a mnohdy i zbytečného. Nevázané partnerské vztahy jsou jevy, se kterými se lze setkat i v našem regionu, a to dokonce mnohem častěji než jinde ve světě. Někteří lidé odsuzují tento způsob života a jiní jej schvalují. Obecně lze však konstatovat, že v naší evropské civilizaci je postavení rodiny v krizi. Kořeny této krize lze nalézt v našem každodenním myšlení, jednání i chování...

Vyplatí se rodina?

Do našeho podvědomí se vkrádá všudypřítomná reklama a lidé mají pocit, že jim chybí ještě hodně prostředků k jejich spokojenému životu. Proto je často slyšet názor: „Mít dítě (nebo mít další dítě) – to si nemůžeme v dnešní době dovolit.“ Asi nikdo, kdo tento názor vyslovuje si neuvědomuje, že neexistovala doposud žádná lidská společnost, ve které by dítě či větší počet dětí byl ekonomickou výhodou. Mít děti a zajistit rodinu bylo jisté v dřívějších dobách ještě těžší než dnes.

Přesto lidé v minulosti vstupovali do manželství a zakládali mnohačetné rodiny. Nebylo to sice pro ně ekonomicky výhodné, přesto to mělo i svůj racionální ekonomický základ. Větší počet potomstva vytvářel předpoklad zajištění existence i pro vyšší věk.

Z tohoto pohledu je zřejmé, že na náš rodinný život má vliv společenská, ekonomická i politická situace. Evropská unie vznikla jako společenství států sdruže-

V prosinci se v Praze konala III. mezinárodní konference o rodinné politice a zúčastnila se jí celá řada odborníků z celé Evropy.

ných pro rozvoj evropské ekonomiky a ekonomická výhodnost se stala hlavním motorem celé této západní společnosti. Měření našich lidských potřeb formou ekonomické výhodnosti je samozřejmě způsob starý jako lidstvo samo, ale Evropská unie v tomto směru asi dosáhla největšího pokroku. Tím se stalo, že jednoznačnou prioritu v uvažování jejich obyvatel má dnes již ekonomika. Například v Německu je více než 50 procent manželství bezdětných a na jeden úředně uzavřený manželský pár připadá 1,4 dítěte.

Základním rysem krize rodinného života v evropských zemích je tedy poznání, že rodina je ekonomicky nevýhodná. Lidé se stejnými příjmy jsou s narůstajícím počtem dětí ve větší ekonomické nevýhodě. Mimo to společnost dnes požaduje velikou pružnost a mnoho zaměstnanců se přesouvá za prací doslova po celém světě. Tomuto způsobu života je rodina překážkou.

Ze statisticky také vyplývá, že lidé, kteří pracují na směny, se rozvádějí mnohem častěji než ostatní páry. V neposlední řadě v zájmu zajištění vyšší ekonomické prosperity jednotlivce i společnosti se neustále zvyšují požadavky i na děti a ty díky tomu ztrácí své dětství. To jsou všechno okolnosti, které vytlačují rodinu jakoby na okraj společnosti.

Přežije stát rodinu nebo naopak?

Za dobu lidské existence bylo na Zemi vybudováno mnoho rozvinutých civilizací, které se nápadně lišily od okolního světa. Všechny tyto civilizace ale byly nakonec pohlceny kulturami mnohem primitivnějšími.

Zánik všech těchto velmocí byl vždy doprovázen celospolečenskou krizí rodiny. Tento rys byl tak nápadný, že lidé dospěli ke známému závěru: „Rodina je základ státu“. Jinými slovy řečeno, tam kde se rodina rozpadá, rozpadá se i společnost a její existence je ohrožena. Ekonomika, politika i sama lidská společnost vytváří sice tlak na rodinný život, ale bez tohoto funkčního rodinného života je sama urče-

na k zániku. Fungující rodina je tedy nakonec z dlouhodobého hlediska nezbytná pro ekonomiku a její prosperitu, ale i pro samu existenci národa či státu.

Může být ministr pro rodinu svobodný?

Proto, se vši vážností, jsou zřizována ve státech západní Evropy ministerstva pro rodinu a jednotlivé státy hledají různé formy podpory rodiny. Nejdelší tradici v rodinné politice má v tomto směru Francie, a to již od konce devatenáctého století.

Velikého pokroku v rodinné politice dosáhlo i Rakousko. V Rakousku se snaží podpořit rodinu ekonomicky, politicky a vytvářejí pomocí nových projektů i příznivé rodinné klima ve své společnosti. Jedním z těchto projektů je i certifikát udělovaný podnikům a obcím pod názvem Obec příznivá rodině a Podnik příznivý rodině. Toto ocenění je udělováno za podporu rodinného života. Formy této podpory, jsou dle jednotlivých lokalit velice různé.

Zajímavostí tohoto projektu je, že byl inspirován postupem v USA. Spojené státy jsou ekonomickou velmocí, kde se v sociální oblasti stát velice málo angažuje. V soukromém sektoru si však ekonomové povšimli, že v odpoledních hodinách, kdy dětem končí škola, klesá výkonnost zaměstnanců. Z tohoto poznatku vystopovali závislost zaměstnanců na jistotě, že je o jejich děti dobře postaráno. Firmy tedy vložily nemalé prostředky do budování různých dětských zařízení. Tyto investice se jim bohatě vyplatily, neboť produktivita práce vzrostla a vložené prostředky se mnohonásobně vrátily.

I v naší vlasti si pozvolna začínají politici uvědomovat, že je jen jediná cesta, jak chránit naši společnost, a to tím, že je třeba chránit rodinu jako takovou. Proto se tedy již po třetí konala v Praze tato mezinárodní konference o rodinné politice, která hledala nové směry v oblasti rodinné politiky.

*Ing. František Růžička
Diecézní centrum pro rodinu
biskupství litoměřického*

Sdružení pro hospice v Jablonci nad Nisou bilancovalo

Zpočátku to bude hlavně o penězích

Ten, kdo povyžuje slovo „peníze“ za sprosté, by se neměl do zakládání hospice pouštět. To je zkušenost, která se členům Občanského sdružení pro zbudování hospice v Jablonci nad Nisou potvrzuje každodenně.

Rok 2001 byl prvním rokem činnosti Sdružení. Podařilo se mu v něm získat podporu Města Jablonce nad Nisou pro projekt hospice, po dramatickém jednání zastupitelstva získat příslib pronájmu budovy bývalé dětské nemocnice a začít získávat finanční prostředky a veřejnou podporu pro svůj záměr.

Suma získaných prostředků roste zatím v poměru k celkové potřebné částce velmi pomalu. Již je však prolomena počáteční nedůvěra a podle mínění předsedkyně výboru Sdružení MUDr. Čulíkové z jablonecké nemocnice lze očekávat nárůst aktivity sponzorů. Ten podle jejího očekávání bude podpořen zahájením prvních prací na rekonstrukci, ale také očekávanou dotace Ministerstva zdravotnictví, o kterou Sdružení opakovaně žádá. Naděje na její přidělení je v letošním roce vyšší, než tomu bylo v letech minulých, protože současné rozestavěné hospice budou brzy dokončeny a uvolní se prostředky užívané jinde.

252 392 Kč je teprve začátek

Způsobů získávání peněz pro obecně prospěšné projekty je hodně, jen málo z nich však přináší výrazné příjmy. Za loňský rok se podařilo získat pro výstavbu hospice v Jablonci nad Nisou čtvrt miliónu korun, z toho 215 tisíc korun darovaly převážně střední a větší firmy z regionu.

Osloveno bylo 150 firem a 130 obcí ze spádové oblasti hospice (liberecký kraj). I když přispěla jen malá část z nich, pozitivem je vznik širšího povědomí o hospici, které mu může přinést podporu v budoucnosti.

Doplňkové způsoby získávání prostředků podpořilo především Městské divadlo. Po adventním koncertu v něm proběhla dražba

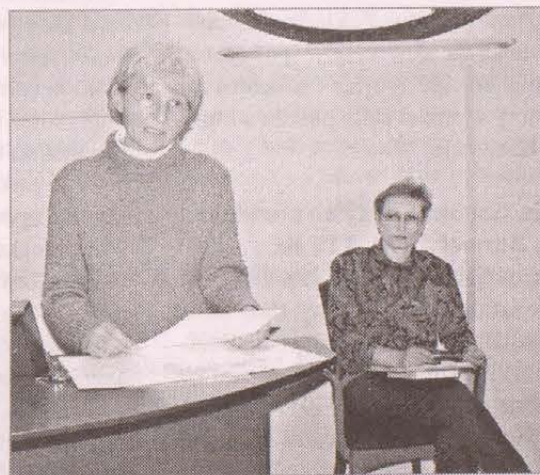

exponátů prodejní výstavy a v jeho foyeru byla umístěna sbírková pokladnička. Ve prospěch hospice koledovali také jablonečtí koledníci Tříkrálové sbírky.

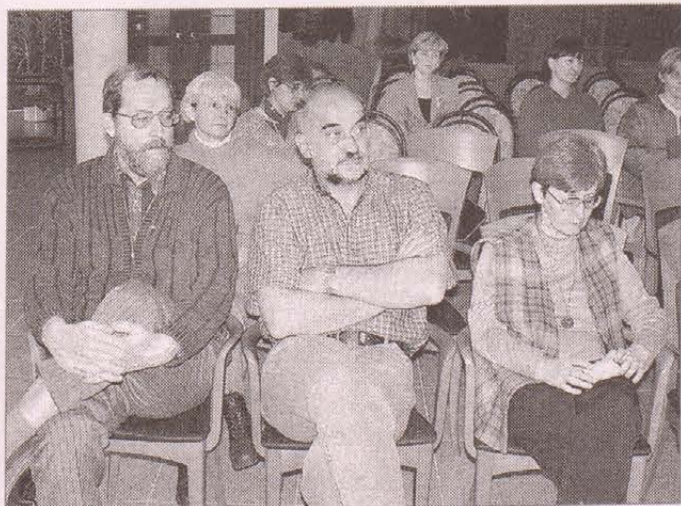
Sdružení otevřelo v budově plánovaného hospice v Bezručově ulici 43 v Jablonci nad Nisou svou kancelář, ve které se střídají členové předsednictva Sdružení. Zájemci zde v pondělí a ve čtvrtek do 16 do 17 hodin mohou získat podrobné informace o záměrech Sdružení, o jeho aktuální činnosti a třeba mohou nabídnout své síly, znalosti a kontakty ve prospěch lidí stojících na prahu života a smrti.

Spolek hledá členy a příznivce ve všech okresech libereckého kraje, a proto se obrací i na vás, čtenáře Zdislavy.

Jan Macek, Jablonec nad Nisou

Nahoře: Budova určená pro hospice byla původně nemocnicí. Uprostřed: Členka výboru Ivana Valešová (vlevo) a předsedkyně Sdružení MUDr. Jitka Čulíková (vpravo). Vlevo: Členové spolku na výroční schůzi v kapli jablonecké nemocnice. Vlevo člen výboru RNDr. Jan Hájek, vpravo MUDr. Bernardina Rédlová.

Občanské sdružení pro zbudování hospice v Jablonci nad Nisou

Kancelář: Petra Bezruč 43 (PO a ČT 16–17 hod.)
Jablonec nad Nisou, 466 01

Předsedkyně Sdružení: MUDr. Jitka Čulíková
tel. 0606/681 898, e-mail: culikova@nemjbc.cz

Číslo účtu: 205951483/0300

Nové knihy

Nové kostely v České republice, Karmel 2001, 790 Kč

Obrazová publikace o nově postavených kostelích v naší republice s bohatou dokumentací.

Hobizal, František: Humor v církvi dovolen, Karmel 2002, 89 Kč

Knížka humorných příběhů z pera nezapomenutelného otce Hobizala.

Rehder, Stefan: Dívat se srdcem, Karmel 2002, 169 Kč

Domnívám se, že vydáním této knihy rozhovorů s kardinálem Joachimem Meisnerem, arcibiskupem v Kolíně nad Rýnem, splácí česká církev velký dluh, který u něj má. Co on jako berlínský biskup v době totality udělal pro naši církev, kolik kněží vysvětil...

Dolista, Josef: Věřím v Ducha svatého, Karmel 2002, 85 Kč

Knihka má podtitul Základy pneumatologie a autor v ní věnuje pozornost třetí osobě božské Trojice – Duchu svatému, který v církvi stále působí a který ji stále obnovuje.

Courtois, Gaston: Když Pán promlouvá k srdci, Karmel 2002, 129 Kč

Otec Courtois měl dlouhá léta ve zvyku si zapisovat do notýsku, který stále nosil sebou, poznámky, jako by psal podle Božího diktátu. Tyto myšlenky uveřejňoval ve svém bohatém díle. V roce 1991 od něj vyšla v nakladatelství Zvon kniha Důvěrně s Ježíšem.

Malovaný život, Karmel 2001, cena neuvedena

Knihka obsahuje 50 reprodukcí ze života Marie Wardové, zakladatelky Anglických panen; obrazy jsou doprovázeny vyprávěním z jejího života.

Chardin, Pierre Teilhard de: Slova víry, Refugium 2001, 115 Kč

Jezuita Pierre Teilhard de Chardin nebyl jen smělym myslitelem a badatelem, byl také mužem modlitby. Svědčí o tom i tento výbor z jeho raných spisů a dopisů, který vypovídá o jeho bezmezné důvěře v Boha a o jeho živé víře.

Ford, Desmond: Světec ze Skotska, Refugium 2001, cena neuvedena

Život mučedníka sv. Jana Ogilvie, jezuity, spjatého částí svého života s naší vlastí.

Identita církve – indentifikace s církví, Trinitas 2002, 99 Kč

Sborník přednášek konaných v červnu 2001 v Hradci Králové tamějším Diecézním teologickým institutem v rámci semináře „O církvi a jejím poslání ve světě“.

Tanner, Matěj: Hora Olivetská, Host 2001, 235 Kč

Edice představuje práci barokního kazatele jezuity Matěje Tannera (1630–1692) o moravském poutním místě na hoře Koutouč u Štramberka, kde se v době baroka konaly hojně navštěvované poutě. První část knihy líčí historii pouti, zasvěcené utrpení Ježíše Krista a ve druhé části jsou různorodé texty určené pro poutníky.

Weiss, Martin: Zrcadlo mariánské, Katolický týdeník 2002, 107 Kč

Modlitební knihy s mariánskou tematikou jsou pro dnešního čtenáře nedostupné, a jestliže je někdo získá, tak jsou většinou pro svůj jazyk a sloh nepoužitelné. Autor sestavil z různých pramenů mariánskou modlitební knihu, která respektuje pokoncilní vývoj a přináší neprávem zapomenuté a opomíjené projevy mariánské úcty a zbožnosti. Inspirován výroky Řehoře z Rhodu: „Chceš poznat Boha? Cti Marii, dívej se do ní jako do zrcadla, obdivuj ji jako obraz“ ji nazval Mariánské zrcadlo.

Hřebík, Josef: Lest cestou k požehnání, Karolinum 2001, 140 Kč

Dizertační práce ThLic Josefa Hřebíka zabývající se 27. kapitolou knihy Genesis.

Shawová, Christine: Julius II., Paseka 2001, 329 Kč

Papeže Julia II. většina lidí zná jako mecenáše umění, mučícího svými nevyzpytatelnými zakázkami renesančního génia Michelangela Buonarrotiho, jak to ve svém románě popisuje Irwing Stone. Knihka anglické historičky Christine Shawové líčí živě osobnost tohoto papeže a jeho vliv na dobu, v které tak výrazně působil. Používá k tomu zprávy těch, kdo s ním vyjednávali, kdo ho špehovali, kdo ho zesměšňovali.

Lexikon historických míst Čech, Moravy a Slezska, Argo 2001, 598 Kč

Knihka představuje výsledek práce čtyř desítek českých a německých historiků. České vydání je překladem německého originálu, který vyšel už v r. 1998. Více než 700 lokalit z celé České republiky je představeno v hutných historických zkratkách, které si všimají nejen obecného vývoje, ale i uměleckých památek a demografického vývoje.

Hlas Páně tříští cedry. Knihy žalmů v překladu Václava Renče, Blok 2001, 249 Kč

Doposud nevydaný básnický překlad žalmů Václava Renče je pouze znám jen z cyklostylovaného vydání žaltáře „pro vnitřní potřebu“ z r. 1974, dále z 1. dílu Liturgie hodin, kterou vydali r. 2000 dominikáni a z dvoudílných Písní království od Josefa Hrbaty, vydaných v Římě Křesťanskou akademií. Jedná se o jedno z vrcholných překladatelských děl Václava Renče, který je označován za klasika českého moderního překladu.

-mela-

Zdeněk Cyril Fišer, ed.: Na přímlovu paní Zdislavy, MCM, 119 Kč

Pamatujete se na cyklus svědectví o vyslyšení proseb ke svaté Zdislavě, který vycházel v prvních ročnících našeho časopisu? Profesor Zdeněk Cyril Fišer z České Lípy zařadil do této knížky životní příběhy lidí, kteří v těžké životní situaci vyzývali světici, která je patronkou jak naší diecéze, tak diecézního časopisu, který čtete. Chcete-li povzbudit svou úctu k této světici či právě prožíváte těžké období svého života, nemůžete vybrat lépe.

Jan Macek

Široký výběr knih, CD a MC a dalších náboženských předmětů Vám nabízí

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Čím mne oslovil mezináboženský dialog

P. Jindřich Kotvrda, Litoměřice
spirituál Teologického konviktů

Od listopadu sice uplynula již pěkná řadka dní, ale mezináboženský dialog je stále aktuální

Setkání se konalo dne 29. listopadu 2001 v Ústí nad Labem. Organizovala je Křesťanská akademie v Ústí nad Labem společně se sdružením „Jóga v denním životě“.

Takovéto akce jsem se zúčastnil poprvé v životě. Povzbudil mě k tomu zápal a nadšení P. Ludvíka Armbrustera SJ, který sloužil dlouhou dobu jako misionář v Japonsku a během dne duchovní obnovy v Teologickém konviktů nás upozornil na deklaraci o poměru církve k nekřesťanským náboženstvím „Nosstra Aetate“, která ve 2. kapitole o jiných náboženstvích říká:

Katolická církev neodmítá nic, co je v těchto náboženstvích **pravdivé a svaté**. S upřímnou vážností se dívá na jejich způsoby chování a života, pravidla a nauky. Ačkoliv se v mnohém rozcházejí s tím, co ona věří a k věření předkládá, přece jsou nezřídka odrazem Pravdy, která osvěcuje všechny lidi. **Sama však hlásá** a je povinna neustále hlásat **Krista**, který je „cesta, pravda a život“ (Jan 14,6), v němž lidé nalézají plnost náboženského života a skrze něhož Bůh všechno smířil se sebou.

Proto církev **nabádá své věřící**, aby s rozvážností a láskou, prostřednictvím dialogu a spolupráce se stoupenci jiných náboženství uznávali, chránili a podporovali duchovní a mravní dobro i společensko-kulturní hodnoty, které u nich jsou, a přitom **aby svědčili** o křesťanské víře a životě.

Spolu se mnou se dialogu účastnili zástupce Českobratrské církve evangelické Alfréd Kocáb, zástupce buddhismu Bhante Wimala, zástupce hnutí Jóga v denním životě Paramhans svámi Mahéšvaránanda a zástupce islámu Mohamed Ali Šilhavý. Nejprve každý z účastníků dialogu krátce promluvil o tom, jak jeho víra ovlivňuje jeho každodenní život. Poté následovala přestávka a odpovědi účastníků dialogu na písemné dotazy z publika. Každý z účastníků dialogu mě něčím oslovil.

Alfréd Kocáb a evangelická církev

Učí mne především lásce k Písmu a zaměření na Ježíše Krista jako Spasitele. Heslo, které si Alfréd Kocáb dal do zvaciho letáčku na tento dialog, je svědkem nedávného významného sblížení pohledů protestantů a katolíků na vztah víry a skutků. To, co dříve rozdělovalo, totiž katolické zdůraznění skutků a protestantské zdůrazňování pouhé víry, je po vysvětlení pochopitelné a přijatelné oběma stranám.

Ke spáse člověka je nezbytně nutná víra v Ježíše Krista, který nás zachránil, a tato víra se navenek projevuje a potvrzuje skutky. Člověk si sám nemůže zajistit záchranu skrze vlastní dobré skutky. Ty vyjadřují moji odpověď na nabídku Ježíše Krista. Tato nabídka vyžaduje moji činnou aktivní spolupráci, která má charakter odpovědi na Boží jednání. Moje snaha a úsilí pak už nejsou milostí, kterou já prokazuji Bohu a on by si mě měl za to vážit, ale naopak budu vděčný za to, že mohu spolupracovat s Bohem na jeho plánu spásy pro mne i pro celý svět. Člověk, který svými skutky „prokazuje Bohu milost“, má sklon k rozmrzelosti na Boha,

který je mu málo vděčný za to, jak se namáhá a koná skutky. Kdo ví, že každý jeho skutek je umožněn Boží milostí a že je to odpověď na Boží nabídku, má sklon k postoji vděčnosti a chvály Boha.

Paramhans svámi Mahéšvaránanda a iniciativa Jóga v denním životě

Upozornuji mne na důležitost těla při vyjadřování vztahu k Bohu. Používáme nejružnější symboly, abychom jimi připomenuli a zpřítomnili posvátné skutečnosti, protože jsme lidé tělesní. Zaujímáme různé polohy těla při modlitbě. Jsme asi ale stále málo zvyklí na vyjadřování dynamiky vztahu k Bohu vlastním tělem. Tělo, které na sebe

Ježíš Kristus přijal, je příliš často nedocenené a zanedbáváno.

Svámi zmínil tradici duchovního vedení. „Gu“ znamená v sanskrtu tmu a „ru“ je světlo. Guru je tedy mistr, který vede člověka ze tmy ke světlu. Vztah k mistrovi ukazuje Buddhův příklad o člověku, který chce jít do města, o jehož kráse slyšel, a potká člověka, který v tom městě byl. Je dobře si nechat o městě vyprávět člověkem, kterému září oči, ale pak je třeba jít sám a zažít obtíž cestu, ale i krásu města na vlastní kůži. To nemůže udělat někdo jiný za mne.

V křesťanské tradici má duchovní doprovázení svoji tradici už od dob pouštních otců. Křesťané uznávali, že je třeba i lidské pomoci na cestě k Bohu, a Bůh proto vybudoval církev, aby mohl jeden křesťan pomáhat druhému na cestě ze tmy ke světlu, kterým je pro nás Ježíš Kristus. V této době zažíváme nové objevení a rozkvět této starobylé disciplíny. Mnozí křesťané také v sobě tento dar nacházejí a užívají jej ke službě druhým.

Bhante Wimala - zástupce buddhismu

prožil dětství v klášteře, kde počáteční těžké období odloučenosti od rodiny překonal díky praxi meditačních technik. To mne upozornilo na důležitost meditace pro každodenní život. Uvědomoval jsem si již delší dobu, že kolem nás na ulicích jsou plakáty zvoucí do škol meditace.

V křesťanství máme bohatý poklad meditace i kontempace, ale často je málo využíván. Jako by skutečná duchovní hloubka někdy ustupovala zdůrazňované morálce. V poslední době se církev snaží znovu zavést do praxe starou mnišskou metodu Lectio Divina, která postupuje od čtení k meditaci, modlitbě a kontemplaci – tedy zakoušení Boží přítomnosti beze slov, myšlenek, představ, fantazie, pocitů. Dříve se meditace a kontempace chápala jako jakási zvláštní aktivita, které se mají věnovat především kněží a řeholníci. Dnes znovu objevujeme to, že kontempace je vlastně rozvinutím křesťanské milosti a je k ní povolán každý pokřtěný. Je to předchůť toho, na co se svým životem připravujeme a co očekáváme, tedy spočinutí v Bohu a v jeho slávě. Potřebovali bychom tedy školy meditace a křesťanské kontemplativní modlitby. Prázdné místo se snaží zaplnit alespoň knihy s tímto tématem.

Pokračování v příštím čísle

Abrahám – postava víry ❖ P. Jiří Voleský, Trmice

Opusť sám sebe !

Chceme-li pochopit biblickou zvěst o Abrahámovi, musíme se soustředit na duchovní odkaz Abrahámových biblických příběhů. Z toho důvodu se nebudeme soustřeďovat na jejich historické pozadí, které ostatně leží v dosti mlhavé, těžko zmapovatelné minulosti. Zaměřme se tedy na osobní Abrahamovy postoje, které dodnes oslovují člověka při promyšlené jeho životní pouti.

Abraham se stal již velice brzy vzorem věrné oddanosti vůči Hospodinu. Tato jeho věrnost a poslušnost je později shrnuta do pojmu „víra“. Apoštol Pavel v listě Galatánům jasně zdůrazňuje, že Abraham je v jeho době chápán jako praotec víry: *Pohleďte na Abrahama: „uvěřil Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost“.* *Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry. ...A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím Abrahamem.*

V následujících úvahách o „praotci víry“ se budeme řídit třemi klíčovými zlomy v Abrahámově životě, přičemž budeme hledět na jeho život jako na „pouť víry“.

V tomto ohledu se nám Abrahám představí jako poutník víry, který opouští všechny jistoty kromě Boha a jehož pouť zdaleka nekončí smrtí, ale daleko ji přesahuje nejen svým obsahem, který hlásá, ale i živou Abrahámovou osobou, která je v biblické i pobiblické tradici chápána jako nutně přesahující hranice smrti.

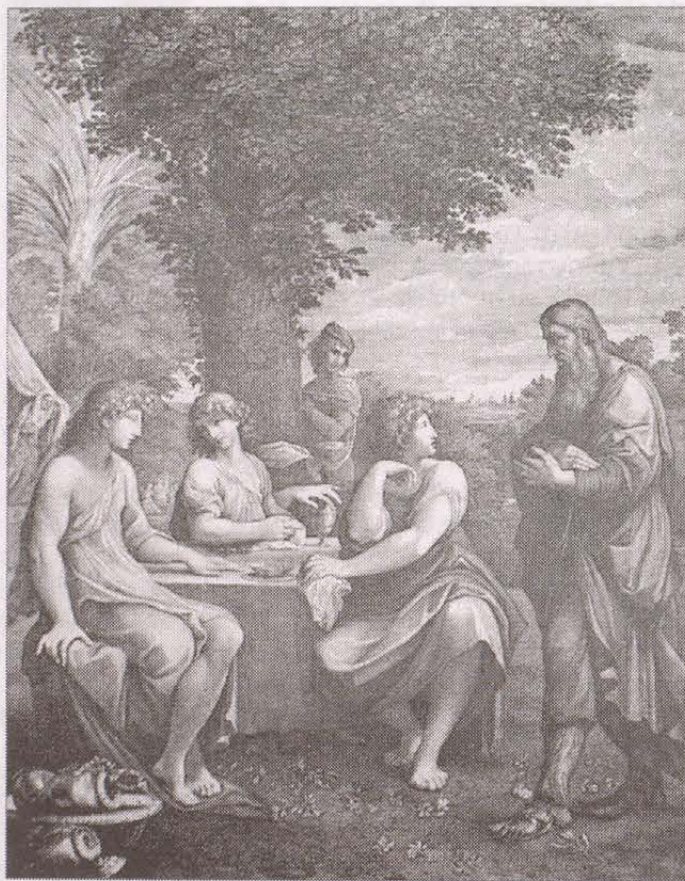
Tak může Ježíš v Lukášově evangeliu hovořit o „klínu Abrahamově“ (Lk 16,19-31) jako obrazu věčného života u Boha. Vždyť Bůh Abrahamův je Bohem živých, ne mrtvých.

Odejdi ze své země !

První zvrát v Abrahámově životě, který je spjat s jeho poutí víry za Hospodinem, je v okamžiku jeho povolání. *I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu“.* ...A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Abrahamova pouť víry začíná radikálním rozchodem s dosavadním způsobem života.

Opouští domov, opouští své kulturní i duchovní kořeny, opouští svou rodinu.

Pro dnešního člověka snad není toto rozhodnutí tak překvapivé, jako muselo být pro člověka tehdejší doby, kdy domov a přirozená rodina byly nutným životním prostředím každého jednotlivce. Mezi nejtěžší tresty tehdejší společnosti patřilo vyobcování viníka ze společenství jeho přirozených vazeb. Rov-

nalo se víceméně trestu smrti. Abram, jako člověk opouštějící veškeré životně nutné jistoty, se stává v tomto vzorem každého upřímně věřícího člověka, který se též musí stále znovu rozhodovat mezi věrností a oddaností Bohu na jedné straně a přirozenou snahou zachovat si pozemské jistoty, které se mnohdy stávají předmětem Božích nároků, na straně druhé.

Opouštět jistotu vnějšího světa, jak bychom mohli zkráceně vyjádřit tento příkladný Abramův krok, je nutným předpokladem oddaného vztahu víry vůči Bohu, ve kterém činíme neustále odvážný krok do smyslu neuchopitelné skutečnosti nadpřirozeného světa Božích zaslíbení.

Druhý krok Abrahamovy víry můžeme označit jako opouštění sama sebe se svými plány, představami, touhami. Tuto skutečnost Abrahamova putování za Hospodinem vidíme v jeho ztrestkotávající snaze zajistit si budoucnost vlastním přičiněním.

Boží zaslíbení jsou sice velkolepá, jejich naplňování se však nejen ztrácí v budoucnosti, dokonce se podle přirozených zákonitostí zdá, že se tato zaslíbení ani naplnit nikdy nemohou. Země, která je praotci slí-

bená jako majetek, je po celý praotcův život zemí neznámou a cizí, ba někdy přímo nepřátelskou. Abraham v ní do konce svého života nevládní nic než malý kus půdy, na kterém pochovává svou manželku. Nespočetné potomstvo, jež má podle Božích slov zaplavit zemi jako mořský písek, je z hlediska neplodnosti manželky nedosažitelné.

Abraham po celý svůj život zůstane ve srovnání s tehdejšími kulturami a říšemi bezvýznamným kočovníkem v odlehleém koutku země. Hospodinovala slova: *V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země* musí na přirozené lidské vnímání z tohoto pohledu působit jako absurdní fata morgána. Z těchto okolností Abrahamova života se má otevřený člověk znovu poučit, co to znamená opravdově věřit. Je to neustálé opouštění svých kalkulací a představ, ano – sebe samotného. Bůh je jiný, než si můžeme představit, působí často jinak, než jak my jeho slova pochopíme, žádá od nás naprosté odevzdání se do jeho všemohoucnosti a spolehnutí se bez podmínek a bez výhrad na jeho vedení s tou jistotou, že je zde u kormidla někdo, kdo navzdory nepříznivým podmínkám všechno vede ke zdárné a šťastné budoucnosti.

Příště: Obětuj svého syna